R4834

ACCEPTABLE TO GOD
தேவனுக்கு பிரியமானது

"என் கன்மலையும், என் மீட்பருமாகிய கர்த்தாவே, என் வாயின் வார்த்தைகளும்,
என் இருதயத்தின் தியானமும், உமது சமூகத்தில் பிரீதியாயிருப்பதாக."

சீரான, தன்னடக்கம் மற்றும் ஒழுக்கமான குணலட்சணம் உடையவர்களின் சரியான சிந்தனை எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது! இவர்களுக்கு மாறாக, அன்பற்றவர்கள் சுயநலம், அநீதி, அன்பின்மை மற்றும் வன்முறை குணமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்! இயற்கையாகவே நம்மில் விழித்துக் கொள்ளுவது உணர்வுகளும் பாராட்டுதல்களும் மற்றும் வலிகளுமாகும். நல்லொழுக்கத்தை போற்றுதல் மற்றும் அதில் குறைவுபட்டு வெறுப்படைதல் மனிதரிடையே இருக்கிறது. அவர்கள் தேவனுடைய பூர்வ ரூபத்தை இழந்திருக்கிறார்கள். தூய்மையும் பரிசுத்தமுமான தேவனால் எப்படிப்பட்ட கூரிய நோக்குடன் கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்!

தேவனுடன் பரிச்சயம் இல்லாத உலக மனிதர்கள் தேவனுடைய பார்வையில் எப்படி தோன்றுகிறார்கள் என்பதில் எந்தவித விசேஷித்த கருத்தும் இல்லை. ஆனால் அவரை நேசித்து, அவரது அங்கீகாரத்தை மதிப்பவர்கள் தங்களது நடத்தை அவரது சுத்தமும் பரிசுத்தமுமான சிந்தையில் உறுதிப்பண்ணப்பட எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்! உண்மைதான். "மறுபடியும் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள்," பரம்பரையாக வந்த அபூரணங்கள் மற்றும் குறைபாடுகள் இருந்தாலும் கிறிஸ்து மூலம் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்; அவர்கள் கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரத்தினால் போதுமான அளவு மூடப்படுகிறார்கள். தேவனால் கிறிஸ்துவின் மூலம் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிற அளவீடு, பூரணத்தின் தரநிலையை அடைய ஆர்வத்துடன் முயற்சி செய்து சாட்டப்பட்ட அவரது நீதியை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிற அளவுக்கே இருக்கும். இப்படி செய்வதின் மூலம் அவர்கள் தெய்வீக கிருபையின் உண்மையான உணர்ந்துகொள்ளுதலை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்.

வன்முறை குணம், அநீதி மற்றும் தொழிலுக்கோ அல்லது கௌரவத்திற்கோ தகுதியற்ற நிலைமைக்கிடையே, உயர்ந்த உன்னதமான குணலட்சணம் உடைய அன்பான நண்பன் தோன்றினால் ஒருவருக்கு எப்படிப்பட்ட குழப்பமும் வருத்தமும் சூழ்ந்திருக்கும்! இன்னும் இப்படிப்பட்டவரின் கண் எப்பொழுதும் நம் மேலேயே இருக்கிறது. இந்த எண்ணத்தை நம் மனதிலிருந்து எந்த அளவுக்கு நீக்கி அல்லது கர்த்தரின் கருத்தையும் அங்கீகாரத்தையும் குறைவாக மதிப்பிட்டால் விழுந்துபோன சுபாவத்தின் தீய குணங்கள் கலகம் பண்ண அனுமதிப்போம்.

"வாலிபன் தன் வழியை எதினால் சுத்தம் பண்ணுவான்"

பழைய சுபாவத்தின் கீழான போக்கை உணர்ந்து, மேலே சொல்லப்பட்ட சங்கீதக்காரனின் ஜெபம், அர்ப்பணம் செய்த தேவனுடைய பிள்ளைகளின் மனங்களில் எப்படி தொடர்ந்து சொல்லப்பட வேண்டும்! விழுந்து போன சுபாவத்தின் பரம்பரையான துன்மார்க்கம் அடக்கப்படுதல் எப்படி நிறைவேற்றப்படும் என்று ஒருவர் கேட்கிறார். எரிச்சலூட்டும் சூழ்நிலைகளில் வன்முறை குணத்தை கட்டுப்படுத்துவது ஒருவருக்கு கடினமாக இருக்கும். ஏனெனில் மற்றவர் கிசுகிசுக்கும் நாவுக்கு கடிவாளம் போட வேண்டும். வாழ்க்கையின் சோதனைகளுக்கு ஓரளவுக்கு அவர்களது வண்ண கண்ணாடியை போடுகிறார்கள். எப்படிப்பட்ட பரம்பரை பலவீனங்களின் சேனைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து, அவர்கள் தேவனுக்கு பிரியமாக இருக்க வேண்டும் என்றால், அதற்கு எதிராக பாடுபட வேண்டும். நமது இருதயத்தின் சிந்தனைகள் சக மனிதர்களிடம் வார்த்தைகள் அல்லது கிரியைகளினால் சொல்லப்படும் வரை வெளிப்படுத்தப்படாது. ஆனால் நமது இருதயத்தின் அனைத்து சிந்தனைகளும் நோக்கங்களும் தேவனுக்கு வெட்டவெளிச்சமாயிருக்கின்றன. நேர்மையான இருதயம் உள்ளவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட ஒரு ஆறுதல்!

சங்கீதக்காரன் மறுபடியும் கேட்கிறதாவது: "வாலிபன் தன் வழியை எதினால் சுத்தம்பண்ணுவான்?" அவர் கூறுகிற பதிலாவது: "உமது வசனத்தின்படி தன்னை காத்துக் கொள்ளுகிறதினால் தானே." பிறகு அவர் நமக்கு ஏற்படுத்துகிற தீர்மானமாவது: "உமது கட்டளைகளை தியானித்து, உமது வழிகளை கண்ணோக்குகிறேன். உமது பிரமாணங்களில் மனமகிழ்ச்சியாயிருக்கிறேன். உமது வசனத்தை மறவேன்." (சங்கீதம் 119:9,15,16) இங்கே தேவனுக்கு பிரியமான சுத்தமான உன்னதமான வாழ்க்கையின் இரகசியம் இருக்கிறது. ஜெபத்தினாலும், தீர்மானங்களினாலும் மாத்திரமல்ல, அதோடு கூட ஜாக்கிரதையாகவும் கடினமாகவும் பின்பற்றுகிறதாலும், சுயவளர்ச்சியினால் முறைப்படியான விடா முயற்சியினாலும், தீமையான சிந்தைகளை அக்கறையுடனும் விடா முயற்சினாலும் நீக்குவதினாலும், சுத்தமான உயர்ந்த நற்குணங்களை தொடர்ச்சியாக வளர்ப்பதினாலும், பாவகரமான வார்த்தைகள் மற்றும் கிரியைகளை வளர்த்து அறுப்பதற்கு முன்னரே மொட்டிலேயே கிள்ளி எறிதல் மூலமும் அது அடையப் பெற வேண்டும்.

ஆனால் மேலும், இந்த அக்கறை அல்லது கவனம் நமது விழுந்து போன சுபாவத்தின் தரநிலைக்கேற்ப அல்ல, தேவனுடைய வசனத்தின்படி செலுத்தப்பட வேண்டும். நமது வாழ்க்கையை சோதிப்பதில் தரத்தில் அதிகமான வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துவோம்.

சங்கீதக்காரன் இந்த தரத்தைக் குறித்து மேலும் கூறுகிறதாவது; "கர்த்தருடைய வேதம் குறைவற்றதும், ஆத்துமாவை உயிர்ப்பிக்கிறதுமாயிருக்கிறது." (அதாவது தேவனுடைய பிரமாணத்தின்படி நமது வழியை தெரிந்து கொண்டோமானால், அது நம்மை பாவத்தின் பாதையிலிருந்து நீதியின் பாதைக்கு முற்றிலுமாக மாற்றும்.) கர்த்தருடைய சாட்சி சத்தியமும் பேதையை (சாந்தமுள்ள, போதிக்கக்கூடியவர்களுக்கு நீதியின் பாதைகளை தெரிவித்து) ஞானியாக்குகிறதுமாயிருக்கிறது. கர்த்தருடைய நியாயங்கள் (சட்டங்கள், கட்டளைகள்) செம்மையும், (தவறில்லாத நீதியின் விதிகள்) இருதயத்தை

சந்தோஷிப்பிக்கிறதுமாயிருக்கிறது. கர்த்தருடைய கற்பனை தூய்மையும் கண்களை தெளிவிக்கிறதுமாயிருக்கிறது. கர்த்தருக்குப் பயப்படுற பயம் சுத்தமும், (அடிமைத்தன பயம் அல்ல, அன்பின் ஜெனிப்பித்தலின் உன்னத பயம் – அவரது நீதியான அங்கீகாரத்திலிருந்து விழுந்துபோகக்கூடிய பயம்) என்றைக்கும் நிலைக்கிறதுமாயிருக்கிறது; கர்த்தருடைய நியாயங்கள் (கர்த்தருடைய பிரமாணமும் சாட்சியும்) உண்மையும் அவைகள் அனைத்தும் நீதியுமாயிருக்கிறது. அவைகள் பொன்னிலும் மிகுந்த பசும் பொன்னிலும் விரும்பப்படத்தக்கதும், தேனிலும் தேன் கூட்டிலிருந்தும் ஒழுகும் தெளி தேனிலும் மதுரமுள்ளதுமாயிருக்கிறது.''

"துணிகரமான பாவங்களுக்கு உமது அடியேனை விலக்கிக்காரும்"

"அன்றியும் அவைகளால் உமது அடியேன் எச்சரிக்கப்படுகிறேன். (வழியில் வருகிற ஆபத்துக்களிலிருந்தும், சத்துருவின் கண்ணியிலிருந்தும் கிருபையில் வளருவதை தடுக்கக்கூடிய அனைத்திலிருந்தும்) அவைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறதினால் மிகுந்த பலன் உண்டு. (தவறிழைக்கக்கூடிய தனது சொந்த தீர்மானத்தினாலும் தேவனுடைய பிரமாணத்தின் தரநிலை இல்லாமல்) தன் பிழைகளை உணருகிறவன் யார்?''

ஆனால் இந்த தரநிலைப்படி நம்மை ஆராய்ந்து பார்த்தால் நமது குறைபாடுகளை கண்டுபிடித்து விடுவோம். சங்கீதக்காரன் ஜெபத்தை நினைவுகூருவோம்: "மறைவான குற்றங்களுக்கு என்னை நீங்கலாக்கும்.'' இப்படியாக நமது ஜெபத்தின் மூலம் நமது முயற்சிகளுக்கு துணை சேர்ப்போம். (சங்கீதம் 19:9-12)

இந்த ஜெபத்தின் இன்னொரு பகுதி இருக்கிறது. அதை கர்த்தர் நமது வாயில் வைக்கிறார்; அது கூறுகிறதாவது; "துணிகரமான பாவங்களுக்கு உமது அடியேனை விலக்கிக்காரும். அவைகள் என்னை ஆட்கொள்ள ஒட்டாதிரும்; அப்பொழுது நான் உத்தமனாகி, பெரும் பாதகத்துக்கு நீங்கலாக்கியிருப்பேன்.'' துணிகரமான பாவங்கள் எப்படிப்பட்ட பாவங்கள் என்று நாம் கவனிப்போம். துணிகரம் என்பது எந்தவித அதிகாரமும் இல்லாமல் சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளுதல். ஆகையால் துணிகரமான பாவம் என்பது சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளுவது மற்றும் தேவன் வெளிப்படுத்தாததை சத்தியம் என்று வலியுறுத்துவது அல்லது அவர் வெளிப்படுத்தியிருப்பதை மாற்றுதல். தேவனுடைய அதிகாரம் இல்லாமல் தவறிழைக்கக்கூடிய மனித காரணத்தின் அடிப்படையில் ஏதாவது ஒரு போதனையை தேவனுடைய திட்டத்தின் ஒரு பகுதி என்று உறுதியாக உரிமை கொண்டாடுவது தான் துணிகரமான பாவமாக இருக்கும்.

வேத வாக்கியங்களுக்கு எதிராக நித்திய ஆக்கினை உண்டு என்று தேவதூஷணமான போதகத்தை தைரியமாக போதித்து தெய்வீக குணலட்சணத்தை துர்பிரச்சாரம் செய்கிறவர்களது பாவம் இந்த வகையானது. இந்த வகையில் பங்கு பெறுகிற அநேக பெரிய மற்றும் சிறிய பாவங்கள் இருக்கின்றன. இங்கே சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகள் குறிப்பிட்ட தவறை குறிப்பதாக தெரிவிக்கிறது. அதற்குள் சறுக்கிவிழும் அபாயம் இருக்கிறது. "நான் பெரும்பாதகத்துக்கு நீங்கலாகியிருப்பேன்.'' அப்போஸ்தலர்கள் கூட மரணத்துக்கேதுவான பாவத்தை குறிப்பிட்டார்கள். (1 யோவான் 5:16; எபிரேயர் 6:4-6; 10: 26-31) அப்படிப்பட்ட பாவம், நமக்கு இரட்சிப்பு கொண்டு வரும் தேவனுடைய அன்பின் மீது அனுமதித்ததாகும். அவர் நியமித்திருக்கிற வழி, அதாவது நமது இரட்சிப்புக்காக சிந்தப்பட்ட விலையேறப்பெற்ற கிறிஸ்துவின் இரத்தம் மூலம் நாம் தெரிந்தே மறுக்க வேண்டும்.

"கர்த்தருடைய வேதத்தில் பிரியமாய் இருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான்"

துணிகரமான பாவங்களுக்கு நம்மை விலக்கிக் காக்கும்படி நாம் ஜெபித்து முயற்சிக்க வேண்டும். இவை பெருமையின் பாவங்கள் அல்லது தேவனுடைய சித்தத்துக்கு பணிவுடன் கீழ்ப்படியாமல் சுயசித்தத்தில் பிடிவாதமாக இருத்தல். பிரியமானவர்களே, பெருமை மற்றும் சுய சித்தம் அல்லது எழுப்பட்டதற்கு மேலாக நீதிமானாக இருக்கும் மனோ பாவம் அல்லது தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணாததை கொடுக்கப்பட்டதாக எடுத்துக்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றில் சிறிதளவான போக்குக்குக்கூட எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். விழுகையை முன்னறிவிக்கிற பெரும் மற்றும் ஆணவத்தின் ஆவியை ஆரம்பித்திலேயே கவனித்து எதிர்த்தால், "பெரும்பாதகத்துக்கு நாம் நீங்கலாயிருப்போம்.''

"கர்த்தருடைய வேதத்தில் பிரியமாயிருந்து, இரவும் பகலும் அவருடைய வேதத்தில் தியானமாயிருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான். அவன் நீர்க்கால்கள் ஓரமாய் நடப்பட்டு, தன் காலத்தில் தன் கனியைத் தந்து, இலையுதிராதிருக்கிற மரத்தைப் போலிருக்கிறான். அவன் செய்வதெல்லாம் வாய்க்கும்.'' (சங்கீதம் 1:2-3) நாம் தேவனுடைய வசனத்தை தியானிக்கும் முக்கிய பொருளாக கொள்வோமானால், அதன் கொள்கைகள் சீக்கிரத்தில் ஒருங்கிணைந்து, நமது குணலட்சணத்தை தேவனுக்கும் சக மனிதர்களுக்கும் மிகவும் அழகானதாகவும் பாராட்டத்தக்கதாகவும் ஆக்கும். மனதின் இந்த பழக்கத்திற்கு இசைவாக வாழ்க்கையின் செயல்கள் பேசும்.

சுத்திகரிக்கப்பட்ட நீரூற்று, முந்தையதைக் காட்டிலும் சுவையான தண்ணீரைக் கொடுக்கும். அதனோடு தொடர்புக்கு வருகிற அனைவருக்கும் புத்துணர்ச்சியையும் நல்ல உற்சாகத்தையும் கொடுக்கும். அது நல்ல கணவன்கள், நல்ல மனைவிகள் மற்றும் நல்ல குழந்தைகள் அடங்கிய சந்தோஷமான குடும்பங்களை ஏற்படுத்தும். அது கோபத்தை இனிமையாக்கி, குரலை மென்மையாக்கி, பேச்சை கண்ணியமுள்ளதாக்கி, ஒழுக்கத்தை வளர்த்து, மனோபாவத்தை உயர்த்தி, எந்த சிறிய கடமையிலும் அழகான கிருபையை கொடுக்கும். அது அன்பின் கொள்கைகளை கொண்டு வந்து, சுயநலத்தின் மறுபாடான அம்சங்களை நீக்கும். இப்படியாக அது குடும்பத்தை பூஞ்சோலையாக ஆக்கும். அங்கே ஒவ்வொரு நற்குணம் மற்றும் கிருபைக்கும் இடங்கொடுத்து விரிவடைந்து வளரும்.

அது தனிப்பட்டவர்களையும் குடும்ப வாழ்க்கையும் மட்டும் சாதகமானதாக ஆக்காமல், வியாபாரத்திற்கும் சென்று, உண்மை

மற்றும் நியாயமான செயல்பாடுகள் மூலம் சகல வியாபார உறவுகளை முறைப்படுத்தும். இப்படியாக தேவன் அவரது நாமத்தையும் அவரது ஆவியையும் பெற்றிருக்கிறவர்கள் மூலமாக கனப்படுத்தப்படுவார்.

நாம் இந்த அபூரண சரீரத்தில் இருக்கும் வரை பூரணத்தில் உச்சத்தை எட்ட முடியாது. ஆகையால் ஒவ்வொரு தேவனுடைய பிள்ளையினிடத்திலும் தெரியக்கூடிய தொடர்ச்சியான கிருபையின் வளர்ச்சி இருக்க வேண்டும். முன்னேறும் ஒவ்வொரு படியும் உயர்ந்த சாதனையை அடையும் படிக்கல்லாக கருதப்பட வேண்டும். தேவனுடைய சாயலில் தெரியக்கூடிய வளர்ச்சி இல்லையென்றால் அல்லது பின்தங்கிய போக்கு இருந்தால் அல்லது கவனக்குறைவான நிலை இருந்தால் அதுவே எச்சரிக்கைக்கு காரணமாக இருக்கும்.

நமக்கு உதாரணத்திற்காக கர்த்தராகிய இயேசு வைத்திருக்கிற மாதிரியை நமது கண்களுக்கு முன்னால் நாம் தொடர்ந்து வைத்திருப்போமாக. அந்த மாதிரி தேவனுடைய சித்தத்தின் முழுமையான நிறைவேறுதலாகும். அதில் பிரமாணமானது குறைவில்லாமல் கடைபிடிக்கப்பட்டது. நாம் அவரது நீதி மற்றும் சுய பலியின் அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றுவோமாக. முழுமையான அன்பின் வைராக்கியம், உண்மைத்தன்மை மற்றும் தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயிருத்தல் ஆகியவை அதைச் செய்ய நம்மை சாத்தியப்படுத்தும். நாம் இப்போது தெய்வீக அங்கீகாரத்தின் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட உணர்வையும், ஏற்ற காலத்தில் தெய்வீக சலுகையின் மகிமையான பரிசையும் பெறுவோம்.